6 Μαΐου 2015

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Αποστολικό ανάγνωσμα
Κυριακής του Παραλύτου
(Πραξ. θ’ 32-42)

Πολλοί είναι εκείνοι που ισχυρίζονται ότι η γυναίκα μπορεί να αναδειχθεί σε όλα τα έργα και επαγγέλματα. Υπάρχουν όμως και κάποια τα οποία είναι κατάλληλα μόνο γι’ αυτήν.
Η ανατροφή των τέκνων, αλλά και τα έργα που έχουν να κάνουν με τον πόνο τού ανθρώπου και γενικώς τα έργα τής κοινωνικής πρόνοιας, απαιτούν τα ψυχικά χαρίσματα που ο Θεός της έχει χαρίσει.
Η Ιστορία είναι γεμάτη από τέτοια παραδείγματα, αλλά κυρίως αυτή την αλήθεια την διαπιστώνουμε στο Αποστολικό ανάγνωσμα της Κυριακής, όπου η Ταβιθά “ήν πλήρης αγαθών έργων και ελεημοσυνών ων εποίει”.
‘Όταν η γυναίκα βιώνει την Ορθόδοξη πνευματικότητα, αισθάνεται ότι δεν μπορεί να περιορίσει την αγάπη της και την προσφορά της μόνο στα όρια της οικογένειάς της, έστω κι αν αυτή είναι πολύτεκνη ή στερείται υλικών αγαθών.
Γνωρίζει ότι η αποστολή της επεκτείνεται στην ανακούφιση των πτωχών και πονεμένων αδελφών, οι οποίοι θα υπάρχουν σε οποιοδήποτε κοσμικό οικονομικό σύστημα επί της γης. Ιδίως στην εποχή μας και στην Πατρίδα μας που οι έχοντες ανάγκη και οι δυστυχισμένοι έχουν πληθυνθεί τόσο πολύ, καταλληλότερος για το όντως υψηλό αυτό έργο τής φιλανθρωπίας, πλην του επίσημου κρατικού φορέως,

είναι η Χριστιανή γυναίκα.

Βεβαίως τις περισσότερες φορές το έργο είναι και πρέπει να είναι αθόρυβο. Εάν όμως ερευνήσουμε θα δούμε με θαυμασμό, επίπεδα προσφοράς που ουδέποτε θα μπορούσαμε να διανοηθούμε.
Εντελώς επιγραμματικώς αναφερόμεθα τόσο στην οργανωμένη υπό της Εκκλησίας πρόνοια, όσο και στην ιδιωτική προσφορά που εκπονείται από πιστές γυναίκες, σημειώνουμε την προσφορά και βοήθεια σε χήρες, ορφανά, ασθενείς, άστεγους, ανέργους, γέροντες, αλλοδαπούς και σε τόσες άλλες περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών που ολόκληρο το φάσμα το γνωρίζει “ο βλέπων εν τω κρυπτώ”. Όσο και αν ακούγεται ως παράδοξο ή απίστευτο έχει και η δική μας εποχή τη δική της “Ταβιθά”, σε όλη την έκταση της Εκκλησίας και του ανθρωπίνου πόνου.

Βεβαίως για να είναι η προσφορά ολοκληρωμένη, αφού άνθρωπος δεν είναι μόνο αυτό που φαίνεται, το σώμα δηλ., αλλά και η ψυχή (και κυρίως αυτή πεινά και διψά την αλήθεια τού Χριστού), η σύγχρονη “Ταβιθά” δεν θα αδιαφορήσει μπροστά στην αρρωστημένη και δύστυχη ψυχή που την κατατρώει το σαράκι τής αμαρτίας και των παθών. Γνωρίζει η ίδια πολύ καλά, αφού αγωνίζεται να ζει την ζωή τής Ορθοδόξου πίστεως ότι τις περισσότερες φορές η αιτία των πόνων και των θλίψεων δεν είναι παρά η αμαρτία. Η αμαρτία με τις ποικίλες της μορφές που ταράσσει τον άνθρωπο, διαιρεί τις οικογένειες και ταλαιπωρεί την κοινωνία και τα έθνη. Γι’ αυτό και η πιστή γυναίκα στην προσφορά της δεν θα σταθεί μόνο στην εξωτερική βοήθεια που οπωσδήποτε είναι απολύτως αναγκαία, αλλά σύμφωνα με τα τάλαντα και τα χαρίσματά της και βεβαίως με διάκριση, θα προσπαθήσει να ελευθερωθεί η ψυχή από την αιτία τής δυστυχίας και του πόνου, δηλ. από την αμαρτία.
Φυσικά αυτό δεν είναι καθόλου απλή υπόθεσις, αφού απαιτεί ακράδαντη πίστη και αποθέματα αγάπης, υπομονής και κυρίως ταπεινώσεως.
Με αυτές τις προϋποθέσεις, η πιστή γυναίκα, στην προσφορά της θα φέρει το μήνυμα της χαράς και της πνευματικής ειρήνης στους κουρασμένους και στους απόμαχους της ζωής.
Τόμοι ολόκληροι θα μπορούσαν να γραφούν με γεγονότα και περιστατικά προσφοράς αγάπης στην κοινωνία γενικώς και ειδικώς στο κεφάλαιο του πόνου και της ασθένειας. Και ο ίδιος ο Κύριος γνωρίζει πόσες ψυχές οδηγήθηκαν στην ειλικρινή μετάνοια βοηθούμενος από τέτοιες πιστές γυναίκες όταν ο πόνος είχε αυλακώσει την ψυχή τους.
Αυτός είναι και ο λόγος που όταν εργάζεται το έργο της με υπευθυνότητα και εν ταπεινώσει, γίνεται παντού αγαπητή, επιβάλλεται και τιμάται όπως η αγία Ταβιθά που μελετούμε στο Αποστολικό Ανάγνωσμα.
Αυτές οι αλήθειες βεβαίως ισχύουν για όλες τις πιστές γυναίκες όπου γης.

Τονίζουμε πως όταν η Ορθόδοξη Χριστιανή γυναίκα αγωνίζεται παρά τα εμπόδια και τις δυσκολίες που αρκετές φορές υψώνονται ανυπέρβλητες, όχι μόνο οδηγεί την οικογένειά της στον Χριστό, αλλά προσφέρει και στην κοινωνία στην οποία βρίσκεται. Αλλά εάν αυτό ισχύει για κάθε πιστή, πολύ περισσότερο πρέπει να εφαρμόζεται από την Ελληνίδα Ορθόδοξη Χριστιανή.

Και τούτο διότι όσο κι αν επιχειρούν ορισμένοι κύκλοι να απορθοδοξοποιήσουν την Πατρίδα μας, η ίδια η πραγματικότης αποδεικνύει ότι οι Ελληνίδες αγαπούν τον Χριστό και έχουν αποθέματα γνησίου ανθρωπισμού μέσα στην συνείδησή τους. Παρά τα λάθη ή τις ελλείψεις και αδυναμίες, η παράδοσις και η πλούσια κληρονομιά των μητέρων αποτελεί σημαντικό παράγοντα στον ευλογημένο τομέα της αγνής προσφοράς. Αν τώρα προστεθεί και το ότι τόσοι άνθρωποι αλλοεθνείς κατοικούν στην πατρίδα μας με τα τόσα προβλήματα που οι ίδιοι φέρουν αλλά και δημιουργούνται, κατανοεί κανείς πόσο θα πρέπει οι πιστές γυναίκες να αφομοιώσουν την πίστη και να μιμηθούν την προσφορά των Αγίων γυναικών της Εκκλησίας μας, αλλά και την πολύπλευρη προσφορά των μητέρων μας στο Έθνος.

Το πόσο η κοινωνία θα αλλάξει επί τα βελτίω εάν η πιστή γυναίκα συνειδητοποιήσει την ευλογία τής προσφοράς, αυτό δεν χρειάζεται καν να το τονίσουμε, δοθέντος ότι “το χειρότερο νερό είναι αυτό που λιμνάζει και το καλύτερο εκείνο που προσφέρεται”.

Είθε η Αγία Ταβιθά να ευλογεί αλλά και να βρεθούν στον χώρο τής Εκκλησίας πιστές ψυχές που θα την μιμηθούν και φυσικά θα λάβουν και την χάρη της.

Αμήν

Αρχιμ. Ιωήλ Κωνστάνταρος

πηγή: anastasiosk.blogspot.gr